

הדלקת נרות: 19:11

צאת שבת: 20:22

מוצ"ש לר"ת: 21:17

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

"עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ" - להילחם!

המילים עֵזֶר ו- כְּנֶגְדּוֹ הן לכאורה מילים סותרות. אם היא באה לעזור לו אז למה היא נגדו, ואם היא נגדו אז איזה מין עזר יש כאן? חז"ל יישבו את הסתירה באומרים: 'זכה - עזר, לא זכה - כנגדו להילחם'. אם הבעל זכה אז אשתו עוזרת לו, ואם הוא לא זכה אז היא נלחמת בו. ואנו שואלים, מה פירוש המילה 'זכה'? האם מדובר בזכיה בפרס של מפעל הפיס, או בהגרלה אחרת? אין הדבר כן. המילה 'זכה' באה מלשון זיכוכ. אם הבעל 'זכה' זאת אומרת שהוא מזוכך במידותיו כמו שמן זית זך, ואין בו קנאה, נקמה, קפדנות, קמצנות והתנהגותו טובה אז אשתו עוזרתו. ואם הוא לא 'זכה' ולא הזדכך ויש בו את המידות הרעות הנ"ל, אז אשתו הופכת להיות 'כנגדו', מעירה לו ומבקרת אותו. כדי להביאו למצב של - 'זכה'.

זו הסיבה שחוש הביקורת של האשה מאד מפותח, היא שמה לב לכל הפרטים. היא קולטת את דיבורו ותנועותיו ומעירה לו על מעשיו. האיש לעומת זאת, מפרש את הביקורת כנדנד והצקה. כמו שאמר לי בעל אחד: היא תופסת אותי בקטנות...

עניתי לו: זה בשביל שלא תיפול עם הגדולות... הביקורת של האשה המופנית כלפי בעלה, לא נובעת משנאה או נקמה חלילה, אלא מרצון לכווננו לדרך הנכונה ולעזור לו להגיע אל המסילה העולה בית א-ל.

מה דעתכם, לאדם יש שני חברים. אחד מפרגן, משבח, ומחמיא ולעולם אינו מעיר. והשני מעיר, מוכיח וביקורת. את חברת מי יש להעדיף, את החבר המפרגן או את החבר המעיר? נכון הדבר שאנו מעדיפים את החבר המפרגן, אבל האמת היא שהחבר המעיר הוא החבר המאיר לנו את הדרך. בסופו של דבר החבר המפרגן יגיש לנו את החשבון. החבר המעיר לעומתו, אינו אינטרסנט, מטרתו היחידה היא - שנסתפר. בעל יקר, אשתך היא החבר המעיר!

מצד שני גברת יקרה, עליך לדעת שגם להעיר צריך לדעת איך. הואיל ולא נעים לחיות עם ביקורת.

עכשיו למדנו דבר נפלא, במה היא עזר? בזה שהיא הולכת נגדו. כלומר, ההערה והביקורת היא הגשת העזרה.

לכן בעל יקר, קבל את הערותיה של אשתך באהבה, אל תראה בביקורת שלה קללה, תראה בביקורת שלה ברכה! היא התחנתה איתך כדי להאיר לך את הדרך... (מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

אוהב שלום

בסוף פרשת בלק נתן בלעם עצה למלך מואב ואמר לו שאם הוא רוצה לפגוע בעם ישראל שיפקיר את בנות מואב ואז ממילא תפגע בהם המגפה.

וכן היה, התחילו בחורי ישראל לזנות עם בנות מואב ועבדו את העבודה זרה – בעל פעור. והנה נשיא שבט שמעון גם הוא לקח מדינית כדי לעבור עבירה וכל העדה בכו פתח אוהל מועד. פנחס קם מתוך העדה הבין את המצב לאשורו לקח רומח והרג את זמרי בן סלוא ואת כזבי בת צור והמגפה נעצרה.

ומיד בתחילת פרשתנו אומרת התורה: "פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁיב אֶת-חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי בְּתוֹכְכֶם... לָכֵן אֶמַר הֲנִי נֹתֵן לּוֹ אֶת-בְּרִיתִי שְׁלֹום". פנחס זכה לברית כהונת עולם ולברית שלום בזכות המעשה האמיץ שעשה.

ונשאלת השאלה: פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן פעל פעולה ולא רגילה. ומדוע יחסו הכתוב עד אהרן הכהן? הרי מידתו של אהרן – אוהב שלום ורודף שלום. וכאן פנחס עשה פעולה שלכאורה מנוגדת למידה זו. איך ניתן להסביר זאת?

קוראים יקרים – נתבונן במידתו של אהרן – אוהב שלום ורודף שלום. למה נאמר אותו דבר פעמים? בהבנה פשוטה ניתן לומר – שאוהב שלום הכוונה רוצה להרבות שלום בעם ישראל. ורודף שלום פרושו, שאפילו עוד לא היתה מריבה כבר הוא רץ לעשות שלום. אבל יש כאן נקודה עמוקה יותר. בעשיית שלום יש שני מצבים – לרצות שיהיה שלום ולהשכין שלום. ומצד שני לרדוף את השלום, כלומר – להפריד בין שני אנשים כדי שלא יהיה בניהם שלום.

לדוגמא קבוצה של רשעים אם יהיה בניהם שלום מיד יהיו נזקים בעולם לכן מצווה להפרידם. כמו שאמרו חז"ל: "שינה לרשעים טוב להם וטוב לעולם".

דוגמא נוספת: הבן שלנו התחבר עם חבר לא טוב שמלמד אותו מעשים גרועים, כאן המצווה לרדוף את השלום ולהבריח אותו כדי שהם יפרדו והבן שלנו לא ייזוק. חברות בין שכנות שמרכלות כל היום וגורמות לסכסוכים גם שם צריך לעשות הפרדה ולדאוג שלא יהיה בניהם שלום והקבוצה תתפזר וכן כל כיוצא בזה.

וזהו בדיוק מעשהו של פנחס ברגע שהוא פגע בזמרי וכוזבי והפסיק את השלום בניהם מיד נעצרה המגפה שפגעה בעם ישראל. ולכן יחסו הכתוב עד אהרן הכהן שידע לאהוב שלום אבל גם לרדוף את השלום.

לכן כל אחד מאיתנו צריך להיות אם הראש והרגש מתי לעשות שלום ומתי להרחיק את השלום, לשם כך צריך להפעיל בעיקר את השכל ולא את הרגש. ונסיים בברכת שבת שלום, שמשלימה ומחברת את כולם.

שבת שלום ומבורך
אבנר קזואס

בסיום השיעור היומי, פנה התלמיד לרבו בשאלה:

זה עתה למדנו שאין בן דוד בא עד שתכלה הפרוטה מן הכיס. משמע שבוזה תלוי ביאת המשיח.

ובמקום אחר נאמר כי ביאת המשיח תלוי בזכות נשים צדקניות.

ענה לו המלמד, תלמידי היקר, שתגדל תבין שאין כאן סתירה:

"בזכות נשים צדקניות – תכלה הפרוטה מהכיס..."

בדיחה

כיצד משקיעים בנפש הילד?

א. קריאת ספרים העוסק בחינוך הילדים. לפעמים קורה שההפנמה של העצות והטיפים לגבי חינוך הילדים נלמדים טוב יותר באמצעות קריאת ספר, מאשר להיות נוכח בהרצאה שבה לא ניתן לעצור את המרצה ולהתבונן בדבריו. זאת ועוד, בספר ניתן לקרוא את אותן שורות שוב ושוב ולשנן את החומר הנלמד ולהפנים את הנאמר.

ב. ביקורי פתע במוסדות החינוך. עובדה קיימת היא, שכאשר ההורה מופיע מידי פעם במוסד הלימודי, הוא מגלה אכפתיות כלפי הילד, ולכן המערכת החינוכית 'נלחצת' ושמה לב יותר אל הילד, והערות ההורים מתקבלות יותר בכובד ראש.

זאת ועוד, כאשר ההורה מתצפת על הילד בשעת ההפסקה ורואה את התנהגותו בסביבה הטבעית עם חבריו הוא לומד להכיר אותו טוב יותר. גם הילד שמח שאביו מבקרו, הוא מתמלא בהרגשה טובה, שהנה לאבא אכפת ממני ומוצא זמן בשבילי. הילד הופך להיות בן ברית של אביו, ובגיל ההתבגרות האבא יהיה החונך שלו.

ג. שיחות עם הילדים. ישנם מספר הזדמנויות במשך היום או השבוע שאפשר לבנות תקשורת חיובית עם הילדים, שיכולה להשפיע ולכוון אותם בנושאים שונים ומגוונים.

למשל, שולחן שבת. היהדות 'המציאה' שיטת תקשורת נפלאה עם כל בני המשפחה, כמו 'שיבת צוות', כאשר ההורים שהם המנהיגים יושבים עם הילדים. השיחה עם הילדים צריכה להיות מעניינת וזורמת. הדבר מצריך שאבא (ואם לא אז אמא), יכין חומר ונושאים לדיון כשיושבים ביחד. תמיד אמרתי שלא צריך לומר בכל פעם חידושים מפרשת השבוע דווקא, אלא אפשר לקחת פרויקט למספר שבתות ומפגשים שבהם ההורים בונים השקפה והתנהלות נכונה בבית. נושא לדוגמא: כיבוד הורים. אם מרגישים שהמשמעת מתרופפת ויש חוצפה מצד הילדים, ראוי להקדיש מספר שיחות לכך.

נושא נוסף: גזל וגניבה. התברר שהילדים לוקחים זה מזה חפצים ללא רשות. ההורים צריכים להקדיש מספר שיחות ולהדגיש את חשיבות ממון הזולת, לבקש רשות, וכל כיוצא בזה.

גם שעת סיפור במשך היום על ידי האבא או האמא תורמים מאד לנפש הילד ולהשראת השלווה בבית. ודרכה אפשר להעביר מסרים גלויים וסמויים ולהביא אותם לתבונות ומחוזות שלשם הם צריכים להגיע.

שיחה וסיפור לפני השינה. כאשר הילד במצב שכובה עולים לפניו זכרונות כל היום והוא יכול להיפתח ולספר על מקרים ומאורעות שחווה במשך היום. וכאן ההורה יכול לעזור לו מאד בקבלת החלטות והנחיה ליום המחר. כמובן שגם סיפור לפני השינה מועיל מאד, כי עם זה הוא ישן, והקליטה מוצלחת יותר.

סיפור לשבת

האור החיים הקדוש

בתקופה שהתגורר רבינו בסאלי שבמרוקו, התגורר בראבט הסמוכה יהודי שהיה עשיר גדול, והתהפך עליו הגלגל עד שהתרושש לגמרי מנכסיו. יצא האיש ונדד בערי מרוקו, על מנת לחפש תעסוקה לפרנס את בני ביתו הרבים שהיו סמוכים על שולחנו. ביטחונו היה חזק בבורא עולם, שיזמן לו כדי מחייתו. השקיע האיש בעסקים שונים, ומצבו החל להשתפר אט-אט, עד שאסף סכום כסף נכבדי שאפשר לו לשוב לעיר מוצאו. בדרכו חזרה לביתו, עבר בעיר סאלי - עירו של ה'אור החיים' - אשר בה היה לו ידיד ומכר משכבר הימים.

מכיוון שנקלע למקום בערב שבת, ולא הייתה לו שהות להגיע לעיר ראבט לפני שבת, הוזמן הלה על ידי חברו להתארח אצלו בשבת קודש. נענה האיש להזמנה בשמחה, ואף מסר לו את צרור כספו, שהרוויח בתקופת נדודיו לשמירה עד צאת-השבת. במוצאי שבת לאחר ההבדלה, ניגש מיודעינו האורח למארחו, וביקש את הפיקדון שהפקיד בידו. אך לתדהמתו כבר הלה בכל, "לא הפקדת בידו אף לא פרוטה אחת" - אמר לאורח הנדהם. משעמד האורח על דעתו, והתחנן בפניו להשיב לו את כספו, שעמל עליו זמן רב בגייעה רבה. הרעים עליו המארח בקולו: "האינך מתבייש? בבית לנת ועל שולחני אכלת, ולבסוף אתה קם ומעליך עליי עלילות דברים?!"

ראה היהודי, שבטובות לא יעלה בידו להוציא את כספו מידיו של הרמאי, והחליט לתובעו לדין תורה אצל רבנו חיים בן עטר. ניגשו שניהם לבית הרב, ושטחו את טענותיהם לפני הרב, הלה טוען, שהפקיד את כספו בידי חברו, והלה טוען, לא היו דברים מעולם. שאל ה'אור החיים' הקדוש את האורח: "האם היה עד ביניכם בשעה שהפקדת ממונך בידו?!" השפיל האיש את עיניו ואמר: "לא היה עד בינינו, המעשה היה סמוך מאד לכניסת השבת, ולא הספקתי להעיד על כך עדים, רק זאת אני זוכר, שבזמן מסירת הכסף ישבנו שנינו תחת עץ, ואז הוצאתי מכיסי את צרור הכסף ומסרתני לוי".

מיד אורו עיניו של הרב, באוורו לאורח: "גש נא לעץ הזה והזמן אותו להעיד את עדותו". המפקד, שהכיר ברבנו שהינו קדוש ובעל מופת, יצא מיד לדרכו לזמן את העץ לבוא להעיד, בלי להרהר אחר הדברים. ואילו המארח נשאר בבית הרב.

כעבור כמה רגעים, אמר הרב, כמסיח לפי תומו: "בוודאי הגיע כבר האיש אל העץ" - "מה פתאום, רבי?!" השיב המארח כלאחר-יד - "עדיין רחוק העץ, ואינו יכול להגיע אליו כל כך מהר". התבונן הרב באיש הכופר בפיקדון, בתתו בו מבט נוקב, ואמר: "קום והשב לו ליהודי את כספו". לפליאתו של האיש, כיצד חרף הרב את גורלו ללא שמיעת היעד, ענה הרב: "אם טענתך צודקת, שלא היו דברים מעולם, והלה לא הפקיד מאומה בידך, מהיכן יודע אתה את מקומו של העץ?!" ללא אומר ודברים, החזיר האיש בבושת פנים את צרור הכסף לבעליו. מיד לאחר מכן ניגש האורח ל'אור החיים' הקדוש, נישק את ידיו, והודה לו, על כי בחוכמתו גילה את האמת, ודן דין צדק.

במהלך שנת ה'תשנ"ח התגלתה מחלת חשוכת מרפא בגופו של נער, בנו של אחד מיקירי ירושלים התורניים. אביו של הנער שמע בעצת חבריו ועלה לבית העלמין בהר הזיתים, שם נעמד להתפלל לרפואת בנו ליד קברו של ר' חיים בן עטר, "אור החיים" הקדוש. משסיים לומר את פרקי התהלים המיוחדים לתפילה על החולה, קיבל על עצמו ללמוד מדי שבת בשבתו בספר "אור החיים". לתדהמתם של הרופאים, הבן החל להתאושש, ולא עבר זמן רב עד שהבריא לחלוטין. זמן קצר לאחר מכן שמע האב, כי הרב של רמת חן, הרב יעקב יוסף אויערבך, איבד את מאור עיניו בעקבות החמרה במחלת הסוכרת.

הרופאים טענו בכל תוקף שאין תרופה או טיפול רפואי כלשהו שיכולים להשיב לו את ראייתו. מיהר האיש לביתו של הרב אויערבך והציע לו לפקד את קברו של ר' חיים בן עטר. "ביקש הרב חנינה בעד נפשו שיאירו עיניו כמקודם, כדי שיוכל מכאן ולהבא ללמוד כל שבוע בספר "אור החיים". הרב התקשה להאמין, כי ישועתו תבוא ממעשה זה. ברם, לאחר הפצרות מרובות, נסע יחד עם האב להר הזיתים, נעמד ליד קברו של הצדיק ושפך לבו כמים. הוא ביקש שיתעוררו עליו רחמים רבים בזכות הצדיק, שיאירו עיניו, כדי שיוכל ללמוד מדי שבת בספר "אור החיים". בשובו לביתו פתח הרב אויערבך את הספר, שהיה בספרייתו. לתדהמתו הבחין, כי הוא יכול לראות מעט מעט, כמתוך ערפל. למחרת ניסה שוב ואז כבר ראה טוב יותר, ובתוך ימים ספורים נפקחו עיניו לגמרי. הרופאים הודו, כי מדובר בנס רפואי של ממש. כמה צדקו חכמי ונציה שכתבו בהסכמתם לספר: "הטועם מיערות דבשו- יאירו עיניו, כי כשמו כן הוא: אור החיים".

(עיין חמד)

הדרכת חתנים וכלות

מדריכי חתנים ומדריכות כלות מקצועיים ומנוסים מוסמכים ע"י הרב אבנר קוואס, בכל רחבי הארץ.

1599-59-59-39

לקבלת סרטונים, ניוזלטר וזמני הרצאות בנושאי זוגיות וחינוך ילדים מאת הרב אבנר קוואס שליט"א ניתן להצטרף לקבוצת ה WhatsApp

להצטרפות לחצו כאן

או ע"י בקשת הצטרפות לטלפון

0552-766-799